

Departementet for
Finanser og Skatter
Att.: Anita Post

Sendt pr. e-mail oed@nanoq.gl,
c.c. apst@nanoq.gl.

Nuuk, den 10. oktober 2024
Brev nr. D24-11637
Sagsnr. S24-343

Høringssvar på bktg. om afgiftsfri indførsel af varer ved indrejse og bktg. om ind- og udførsel af varer.

Under henvisning til departementets skrivelse af 26. september d.å. fremsendes herved Grønlands Erhvervs (GE) høringssvar på ovennævnte to udkast til bekendtgørelser.

Til *Selvstyrets bekendtgørelse om afgiftsfri indførsel af varer ved indrejse* har GE ingen bemærkninger.

Til *Selvstyrets bekendtgørelse om ind- og udførsel af varer* skal GE anmode departementet om at oplyse, hvilke omstændigheder, der tales om i § 28, stk. 3. Uden bemærkninger, som der jo ikke er til en bekendtgørelse, forekommer det en smule arbitrært blot at anføre ”, såfremt omstændighederne taler derfor”.

Hvad er årsagen til, at man i relation til **refusion af afgift** sætter en grænse på kr. 500,00, jf. § 31, stk. 3, før refusion kommer på tale, når man i henseende til private gaveforsendelser, jf. § 26, sætter en minimumsgrænse for **opkrævning af afgift** på kr. 100,00.

Der er ikke umiddelbart nogen fornuftig grund til denne forskel.

Hvis det er meningen, at ”Ansøgeren afholder omkostningerne i forbindelse med transporten” i relation til det skatteforvaltningens krav om, at den pågældende vare transporteres til en lokation, hvor destruktionsforegå under kontrol, skal disse tilfælde eksemplificeres.

Dette selvfølgelig under forudsætning af, at § 31, stk. 1, nr. 3, skal forstås på den måde, at destruktionsforegå ikke må ske, medmindre dette sker under skatteforvaltningens kontrol, hvis man ønsker afgiften refunderet.

"Ansøgeren" har ingen mulighed for at gennemskue, hvorvidt (og i bekræftende fald hvor meget) pågældende kommer til at betale (i) transportomkostninger, affødt af et krav om transport fra skatteforvaltningens side, hvis pågældende ikke har en idé om, hvilke tilfælde, der omfattes af § 31, stk. 5.

Alternativt betaler skatteforvaltningen (Naalakkersuisut) for transportomkostningerne, da kravet om transporten stilles af forvaltningen.

I relation til § 41 i bekendtgørelsen er der i forbindelse med vedtagelsen af den nye Fiskerilov indført nogle bestemmelser, der pålægger fiskerierhvervet et særdeles omfattende oplysningsregime overfor GFLK.

Af de oplysninger, der udtrykkeligt nævnes i § 41 samt af hvad, der måtte omfattes af "m.v.", forudsætter GE, at disse oplysninger er de samme som dem, fiskerierhvervet skal give GFLK.

Disse oplysninger kan og bør derfor selv hentes af skatteforvaltningen hos GFLK i de tilfælde, hvor forvaltningen træffer den "nærmere bestemmelse" i relation til § 41. Der er ingen plausibel grund til at belemre erhvervet med at bruge tid på at fremsende disse oplysninger én gang til.

En koordination GFLK og skatteforvaltningen imellem burde derfor være mulig.

Modtagelsen af dette hørings svar bedes venligst anerkendt.

Med venlig hilsen

Lars Krogsgaard-Jensen
Juridisk Konsulent